

Saa vel af Udvalgsbetænkningen som af Forhandlingerne i det andet Thing er det klart, at der ikke med denne Omfærdning er tilfjet nogen Forandring i Realiteten, hvorimod Hensigten med paa den Maade at udtrykke det Samme, som al flod i Paragrafen, saaledes som den forelaa fra Landstinget, er angiven at være den, at man formener derved at have stillet Spørgsmaalet om Udredelsen af Udgifterne ved Ublændinges Udsendelse og Udvisning efter nærværende Lovforslag i en saadan Forbindelse med de almindelige Regler i Loven af 14de Marts 1867 om Afholdelsen af Omkostningerne ved Fattiges med Hæres Hjemsendelse, saa at, naar disse almindelige Regler ved deres Optagelse i Fattigloven maatte blive forandrede, vilde derved med det Samme den specielle Regel om Udredelsen af Udgifterne ved Ublændinges Udsendelse og Udvisning efter nærværende Lovforslag være forandrede.

Nigtigheden af denne Opfattelse maa Udvalget — som derhos ikke billiger Tanken — anse for saare tvivlsom, men man skal ikke komme ind paa dette rent juridiske Fortolkningsspørgsmaal, efter som det ikke for Tiden foreligger, og der er saaledes her kun Tale om en Redaktionsændring, som Udvalget, selv om Ændringens Form maa siges at være mindre klar, ikke skal modsætte sig.

Udvalget foreslaar derfor alene følgende Ændring:

„§ 13 udgaa“.

Saa fremt dette Ændringsforslag vedtages, udgaa i § 17 3die og 4de Linie Ordene „i det i § 13 omhandlede Tilfælde af Statskassen og“, hvorhos endvidere i § 22 1ste Linie „§§ 2, 11 og 13“ forandres til „§§ 2 og 11“.

M. Andersen.

Dresing.

Kellemann.

Drenbøll,
Ordfører.

Rosenørn-Teilmann,
Formand.

Rettelser.

Sp. 1215, L. 7 f. o.: „13“ læs: „11“.